

ДО ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
ПЕТО ОТДЕЛЕНИЕ
ПО АДМ. Д. № 6234/01г.

ПИСМЕНИ БЕЛЕЖКИ

от адв. Александър Емилов Кашъмов
пълномощник на жалбоподателя
ул.Три уши” № 3 ет.4

Уважаеми Господа и Госпожи Върховни Съдии,

Моля да уважите жалбата, да отмените обжалвания отказ и да върнете преписката на Министъра на финансите за ново произнасяне.

Ревизионният акт не представлява тайна за гражданите. Наистина, чл.3 т.4 от ЗДФК въвежда принцип на неразгласяване на информация, станала известна **при и по повод** изпълнението на задълженията на контролните органи, освен когато обратното е предвидено в закон. Това не означава обаче, че тяхната дейност ще бъде вечно скрита от обществото. Напротив, известно е, че информация за извършвани от органите на ДВФК ревизии се предоставя непрекъснато чрез медиите. В случаите, когато е налице извършено престъпление, документите от ревизията се изпращат на прокуратурата за повдигане на обвинение, в защита на обществен интерес в рамките на един публичен съдебен процес. Когато е съставен акт за начет и не е извършено престъпление, органите на ДВФК са длъжни да изпратят ревизионните документи на гражданския съд за образуване на производство по реда на чл.299 и сл. от ГПК, което също е публично.

Освен принципът за неразгласяване на информация, относно дейността на органите на ДВФК се прилага още един принцип, който е предвиден в друг закон – ЗДОИ – принципът на обществен достъп до информацията, която разкрива как тези органи на власт функционират. Органите на ДВФК са част от държавните органи по смисъла на чл.3 ал.1 от ЗДОИ.

Въпросът по това дело според нас е за приложното поле на всеки от тези два принципа. Ще приемем ли, че разкритата информация за нарушения и престъпления, за наказаните лица никога няма да стане известна на обществото, понеже винаги разгласяването ѝ ще накърни държавен интерес.

Задължението за опазване на определени факти в тайна, предвидено от ЗДФК, трябва да се разглежда като неизменно свързано с целта на закона, към която са привързани всички предвидени в него задължения, а именно – да се контролира финансовата дейност на определени лица, получаващи обществени средства, със задачата да се предотвратят, разкрият и поправят вреди – чл.2 ал.1 – 2 от ЗДФК. Поради връзката на задължението за неразгласяване на информация с целта на закона, ЗДФК съдържа указания за времето, през което посочената

информация не трябва да се разгласява – “при упражняването на ДВФК /чл.3 ал.1/, “при изпълнение на служебните задължения” /чл.12 т.3/.

Всяко изпълнение на служебните задължения си има начало и край във времето. Действията по ревизия /в новия закон терминът е заменен с “одит”/ завършват с изготвянето на доклад - чл.21 ал.1 от ЗДВФК и изпращането му на възложилия ревизията орган. След като поисканият доклад е изготвен, видно от писмото на АДВФК, то той вече е достъпен по реда на ЗДОИ.

Неотносително е възражението на ответника, че съгласно ППЗДВФК одиторите били длъжни да пазят в тайна определени обстоятелства. Заявлението за достъп до обществена информация е отправено до министъра на финансите, който е задължен субект по ЗДОИ, а не до вътрешните одитори. След приключването на ревизията информация за нея вече може да бъде предоставена.

Неоснователно е възражението, че в ЗДВФК не бил предвиден ред за предоставяне на информация на граждани. Този ред е предвиден в ЗДОИ който детайлно урежда процедурата по предоставяне на достъп до обществена информация при поискване. Органите на ДВФК, както и всички останали държавни органи, са длъжни да спазват всички закони на Република България, а не само някои от тях.

Неоснователно е възражението, че отговор всъщност бил получен от директора на АДВФК и следователно за министъра на финансите не е възникнало задължение да се произнесе с решение. Министърът на финансите е орган на изпълнителната власт и в това си качество, на самостоятелно основание, е задължен субект по смисъла на чл.3 ал.1 от ЗДОИ. Фактът, че друг орган се произнася или не се произнася по сходен или същия въпрос, с който е сезиран той, не е основание министърът да се десезира и да не се произнесе по искането, направено със заявлението за достъп до обществена информация. Напротив, със заявлението е поставено началото на административно производство по ЗДОИ, което следва приключи с издаването на писмен акт – решение. Тъй като АДВФК е администрация на Министъра на финансите, то той съхранява поисканата информация и за него не е съществувала пречка да се произнесе.

Неоснователно е възражението, че липсва описание на поисканата информация. Видно от тълкуването на чл.25 ал.1 т.2 от ЗДОИ вр. с чл.29 ал.1 смисълът на изискваното описание е да се установи точно каква информация се иска или пък е формулирана много общо. В настоящия случай е установено точно каква информация се иска, това е един точно определен ревизионен акт. Ответникът не твърди, че в посочения в заявлението период са извършени повече ревизии и съставени повече от един ревизионни акта. Този ревизионен акт се състои, предполагаме, от точно определен брой страници, поради което за задължения субект е възможно да го предостави без допълнително уточнение.

Не може да се твърди, че цял един документ, състоящ се от достатъчно обемно съдържание, какъвто е ревизионният акт, изцяло съдържа единствено факти и обстоятелства, които не подлежат на разгласяване. Съгласно РКС № 7/1996г. ограниченията на правото на всеки да търси, получава и разпространява информация, трябва да се тълкуват ограничително. Видно от текста на чл.41

ал.1 изр.2 от Конституцията и чл.5 от ЗДОИ упражняването на това право не може да бъде насочено срещу определени изброени права и законни интереси. Следователно предвидената в закон тайна може да обхваща само информацията, чието разгласяване действително би увредило тези защитени права и законни интереси. От становището на ответника в съдебно заседание е очевидно, че липсва каквото и да е позоваване на защитата на някое от тези права и законни интереси. Считаме, че дори да имаше основания да се смята че в доклада има данни, които са тайна, то трябваше съответните параграфи от текста да бъдат заличени /зачернени/ и да ни се предостави останалата част, която е обществена информация.

Предвид и на основание горното моля да уважите жалбата и като признаете на жалбоподателя правото на достъп до поисканата обществена информация, да отмените обжалвания отказ и да върнете преписката на Министъра на финансите за ново произнасяне.

С уважение:
/ пълномощник/